

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2024/038 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 2D, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure en de standpunten van partijen

De klachtencommissie ontving op 18 juli 2024 per e-mail een klaagschrift, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen het rookverbod dat door de instelling is ingesteld over de periode van 1 juli 2022 tot 30 november 2023.

Klager geeft daarbij aan dat hij bekend is met het algemene rookverbod dat in die periode heeft gegolden maar dat zijn klacht ook gericht is tegen de individuele verplichtingen die hem als roker daarbij zijn opgelegd en waarvan hij -als roker- last heeft ondervonden.

Klager verwijst naar eerdere rechtspraak en met name naar de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant d.d. 7 juni 2024 (vindplaats ECLI:NL:RBOBR:2024:3235), waarbij eerdere klachten (van anderen) tegen het algemene rookverbod door de rechtbank gegrond zijn verklaard en waarbij de rechtbank een schadevergoeding van € 100,- per maand heeft opgelegd voor de periode dat het algemene rookverbod heeft gegolden. Omdat het algemene rookverbod ook voor klager 14 maanden van toepassing is geweest, verzoekt klager voor diezelfde periode ook een schadevergoeding van € 1.400,- (€ 100,- per maand).

Klager geeft ook nog aan dat hij -zoals de klachtencommissie begrijpt- naast het algemene rookverbod dat op iedereen van toepassing was, ook nog te maken heeft gehad met individuele verplichtingen die op hem als roker drukten en waardoor hij in verhouding met niet-rokers en/of waardoor hij als roker zonder verlof -in verhouding tot rokers die wel op verlof konden- extra is benadeeld.

De instelling heeft een verweerschrift ingediend d.d. 9 augustus 2024, waarbij zij -kort samengevat- aangeeft dat de klacht(en) van klager niet ontvankelijk dienen te worden verklaard omdat klager al eerder over hetzelfde heeft geklaagd, te weten in klacht 2023-062, waarbij al op zijn klacht is beslist. Zijn verzoek om een schadevergoeding is toen door de commissie ongegrond verklaard omdat klager zijn verzoek onvoldoende had onderbouwd.

Tegen die beslissing -gedateerd 27 december 2023- heeft klager toen beroep ingesteld bij de rechtbank. De rechtbank heeft dat beroep bij beschikking van 4 maart 2024 (C/01/401540) niet ontvankelijk verklaard omdat klager de gronden van zijn beroep niet had aangegeven.

Verweerster is van mening dat klager nu niet over hetzelfde nogmaals kan klagen omdat zowel de klachtencommissie als de rechtbank daarover reeds hebben geoordeeld.

Ten aanzien van de aanvullende klacht van klager, namelijk dat er ten aanzien van hem -zijnde een roker zonder verlof- ook individuele verplichtingen van toepassing waren en hetgeen klager kennelijk formuleert als een nieuwe, afzonderlijke klacht, is de instelling van mening dat onduidelijk is wat klager daarmee bedoelt. Omdat klager deze 'aanvullende klacht' verder ook niet nader toelicht dient ook deze klacht niet ontvankelijk te worden verklaard, aldus verweerster.

2. Bevoegdheid van de klachtencommissie

Aan klager was ten tijde van het indienen van de klacht TBS met dwangverpleging opgelegd op grond van artikel 37a jo. 37b WvSr. Deze maatregel is ingegaan op 1 juni 2021 en is sedertdien steeds verlengd.

Klager is ten tijde van de behandeling van de klacht opgenomen (geweest) op de afdeling Volte 2D, onderdeel van De Woenselse Poort.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat klager TBS met dwangverpleging is opgelegd op grond van artikel 37a jo. 37b WvSr. Deze maatregel is ingegaan op 1 juni 2021 en is sedertdien steeds verlengd. Op personen die om die reden zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis, is op grond van artikel 9:1 Wvvgz de klachtprocedure van deze wet van toepassing.

Klager klaagt over de beslissing over toepasselijkheid van de huisregels zoals bedoeld in artikel 8:15 Wvvgz zodat de klachtencommissie bevoegd is van de klacht van klager kennis te nemen.

3. Schriftelijke afdoening

Artikel 10 lid 3 van het reglement van de klachtencommissie luidt:

De klachtencommissie kan afzien van het horen van partijen indien zij van oordeel is dat een klacht kennelijk gegrond of ongegrond is en een mondelinge behandeling niets aan dat oordeel kan toe- of afdoen. In dat geval wordt de klacht schriftelijk en dus zonder zitting afgedaan.

De klachtencommissie is van oordeel dat een mondelinge behandeling van de klacht niets aan haar eindoordeel kan toe- of afdoen en heeft daarom afgezien van het houden van een mondelinge behandeling van de klacht. De feiten en omstandigheden zijn immers duidelijk: klager verzoekt om een schadevergoeding voor de periode waarover het algemene rookverbod van toepassing is geweest, te weten van 1 juli 2023 tot 30 november 2023 en verwijst daarvoor naar een uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 7 juni 2024 in een vergelijkbare zaak. Verweerster heeft aangegeven dat de klachten van klager niet ontvankelijk zijn en de toelichting die zij daarover geeft in haar verweerschrift is ook zodanig dat een mondelinge behandeling niets zal toevoegen aan het oordeel van de commissie.

4. De beoordeling van de klachten

De klachtencommissie zal de klachten van klager niet ontvankelijk verklaren. Zij volgt het standpunt van verweerster dat klager immers al over exact hetzelfde heeft geklaagd in zijn klacht van 26 juli 2023, waarover de klachtencommissie al heeft beslist op 27 december 2023 (klacht 2023-062).

Toen heeft de klachtencommissie de klacht van klager tegen het algemene rookverbod reeds gegrond verklaard, maar zijn verzoek om een schadevergoeding afgewezen. Tegen die beslissing heeft klager bovendien beroep ingesteld bij de rechtbank, maar ook toen zijn verzoek om schadevergoeding niet behoorlijk onderbouwd, met als gevolg dat de rechtbank het verzoek om een schadevergoeding, ook in beroep, niet ontvankelijk heeft verklaard.

De goede procesorde, de rechtszekerheid en het uitgangspunt dat niet tweemaal over hetzelfde geklaagd kan worden (ne bis in idem) welk uitgangspunt de klachtencommissie zich ook in klachtzaken tot het hare maakt, brengt mede dat klager nu niet kan worden ontvangen in alsnog een verzoek om een schadevergoeding. Die kans heeft hij gehad en tot tweemaal toe laten liggen,

eerst door in de procedure bij de klachtencommissie (klacht 2023-062) op geen enkele manier zijn verzoek om schadevergoeding te onderbouwen en daarna door ook in de beroepszaak bij de rechtbank de gronden voor zijn beroep (naar mag worden aangenomen: de onderbouwing van zijn verzoek om schadevergoeding) niet te adstrueren. Dan houdt het op. De klachtencommissie zal dan ook de klacht van klager niet ontvankelijk verklaren. Dat geldt ook voor de subsidiaire klacht van klager, waarin klager aangeeft dat er ook individuele verplichtingen jegens hem als roker golden waar niet rokers geen last van hebben ondervonden c.q. waardoor hij als roker zonder verlof extra is getroffen.

Omdat het algemene rookverbod echter -uiteeraard- alleen rokers heeft getroffen (zij mochten immers niet roken) en de niet-rokers daarvan geen hinder hebben ondervonden, gaat dit argument van klager niet op, nog daargelaten dat er geen individuele beslissing jegens klager is genomen, waartegen klager in het bijzonder zijn klacht richt. In zoverre is de subsidiaire klacht van klager ook niet ontvankelijk.

5. Beslissing

De klachtencommissie:

verklaart de klacht over het algemene rookverbod dat bij verweerster heeft gegolden van 1 juli 2022 tot 30 november 2023 en de individuele verplichtingen die daaruit voor klager zijn voortgevloeid alsmede het verzoek van klager om een schadevergoeding **NIET ONTVANKELIJK**.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 13 augustus 2024 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX, psychiater, en de heer XXXX, lid, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.